

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., spol. s r. o.**, K.J.K., IČO: X., zast. JUDr. D.M., advokátom so sídlom C.S. proti žalovanému: **R.M.- A.**, J.K., IČO: X., o zaplatenie 56 083 Sk s prísl., vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32 Cb/19/2006, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2009, č. k. 3 Cob/157/2008-271, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Košice I rozsudkom z 11. januára 2008 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 211 Sk a časti úrokov z omeškania, ktoré vo výroku špecifikoval, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 49 106,50 Sk s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo súm a za obdobie uvedené vo výroku, v časti o zaplatenie sumy 6 766 Sk s prísl. žalobu zamietol, žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 24 832,20 Sk a vzájomný návrh žalovaného o uloženie povinnosti žalobcovi odsúhlasiť všetky faktúry a odovzdať žalovanému pokladničné bločky, daňové doklady od všetkých faktúr, ktoré boli zaplatené v hotovosti, vylúčil na samostatné konanie. K takému rozhodnutiu dospel prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní, z ktorého ustálil, že žaloba je oprávnená v časti o zaplatenie istiny 49 106,50 Sk, keďže žalobca vzal žalobu v časti 211 Sk späť a v časti o sumu 6 766 Sk žaloba nebola dôvodná. Za oprávnený považoval súd prvého stupňa nárok žalobcu na úrok z omeškania vo výške 13% z oprávnene fakturovaných súm za obdobie

od splatnosti jednotlivých faktúr do 30. júna 2005 a od 1. júla 2005 do zaplattenia. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Vzájomný návrh žalovaného vylúčil na samostatné konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný do časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu 49 106,50 Sk s prísl. a trovy konania v zákonom stanovenej lehote, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. februára 2009, č. k. 3 Cob/157/2008-271 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 630,04 eur (49 106,50 Sk) s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 92,43 eur. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, a preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal odvolanie žalovaný dňa 17. marca 2009, ktoré doplnil podaním z 13. októbra 2009.

Súd prvého stupňa vyzval žalovaného na zaplattenie súdneho poplatku za odvolanie, ktorý žalovaný uhradil.

Po predložení veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spis bez meritórneho rozhodnutia vrátený súdu prvého stupňa na odstránenie väd, spočívajúcich v nejasnom podaní žalovaného zo 17. marca 2009 (č. l. 280).

Súd prvého stupňa vyzval žalovaného, aby oznámil súdu, či jeho podanie zo 17. marca 2009, doplnené 9. októbra 2009, má súd považovať za dovolanie a ak áno, požiadal žalovaného, aby ho doplnil v zmysle ust. § 241 O. s. p. tak, že predloží plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v odvolacom konaní (výzva súdu z 8. februára 2010, č. l. 300).

Žalovaný na výzvu súdu reagoval tak, že požiadal cestou svojho brata o pridelenie právneho zástupcu, o čom rozhodol súd prvého stupňa uznesením z 15. marca 2011, č. k. 32 Cb/19/2006-322, ktoré na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach dňa 13. júla 2011 pod č. k. 4 Cob/44/2011-329 potvrdil.

Dňa 3. februára 2012 súd prvého stupňa vyzval žalovaného, aby písomne oznámil súdu, či jeho podania z 13. októbra 2009 a 22. augusta 2011 treba považovať za dovolanie (č. l. 351), na čo žalovaný prípisom z 15. februára 2012 reagoval tak, že ide o dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu dovolania žalovaného, skúmal, či dovolanie má náležitosti vyžadované podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p.

Podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Z vyššie citovaného ust. § 241 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že zákon vyžaduje povinné zastúpenie dovolateľa, ktorý nemá právnické vzdelanie alebo u ktorého toto vzdelanie nedosiahol jeho zamestnanec, resp. člen, ktorý za neho koná, advokátom. Povinné zastúpenie dovolateľa v dovolacom konaní je osobitnou podmienkou dovolacieho konania, ktorej nedostatok sa odstraňuje postupom podľa ust. § 104 ods. 2 O. s. p. a v prípade, že sa tento nedostatok nepodari súdu odstrániť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ust. § 241 ods. 4 O. s. p., keď vyzval dovolateľa na odstránenie vady - neudelenia plnomocenstva pre advokáta pre dovolacie konanie. Dovolateľ - žalovaný - tak neurobil. Podľa ust. § 104 ods. 2 O. s. p., ak ide o nedostatok podmienky konania, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Ako vyplýva z citovaného ust. § 241 ods. 1 O. s. p., jednou z podmienok dovolacieho konania je, aby dovolateľ pokiaľ sám nemá právnické vzdelanie alebo u ktorého toto vzdelanie nedosiahol jeho zamestnanec, resp. člen, ktorý za neho koná, bol zastúpený advokátom.

Keďže dovolateľ napriek opatreniam súdu prvého stupňa si nezvolil pre dovolacie konanie zástupcu - advokáta, dovolací súd dovolacie konanie zastavil pre nedostatok podmienky konania podľa ust. § 104 ods. 2 O. s. p.

Dovolací súd záverom poukazuje na podané dovolania, ktoré podával brat účastníka konania žalovaného, ktorého plná moc na zastupovanie žalovaného pred súdom prvého a druhého stupňa neoprávňuje konať v mene žalovaného - dovolateľa - v dovolacom konaní.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že účastníkom dovolacieho konania nepriznal právo na náhradu trov dovolacieho konania, keďže dovolacie konanie bolo zastavené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová